Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 12. Warszawa, dnia 30 kwietnia 1931 r. Rok XIII.

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną zł 0,85, poleconą 1 zł 35 gr.

Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. Redakcji Min. Sk. 751-67, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 36.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

TREŚĆ:

Przepisy ogólne.

198.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 20 kwietnia 1931 r.

w sprawie nagród za przyczynienie się do wykrycia naruszeń przepisów o opłatach stemplowych, o opodatkowaniu spadków i darowizn oraz o należytościach sądowych.

§ 1. § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13 grudnia 1928 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 36 poz. 413) otrzymuje brzmienie następujące:

W pierwszym miesiącu każdego kwartału urząd skarbowwy sporządza co do każdego funkcjonarjusza, którego wyciąg został w ubiegłym kwartale uzupełniony w sposób, podany w § 3, zestawienie według załączonego wzoru 2.

Urząd skarbowy załącza do każdego zestawienia przynależne do niego wyciągi, poczem zestawienia i wyciągi przesyła izbie skarbowej najpóźniej do końca pierwszego miesiąca danego kwartału.

Izba skarbowa, sprawdziwszy zestawienia, otrzymane od urzędów skarbowych, sporządza na ich podstawie co do każdego funkcjonarjusza zestawienie ogólne według załączonego wzoru 3 w dwóch egzemplarzach. Pierwsze egzemplarze wraz z przynależnemi do nich zestawieniami według wzoru 2 i wyciągami izba skarbowa przechowuje u siebie, drugie zaś egzemplarze przesyła Ministerstwu Skarbu najpóźniej do końca drugiego miesiąca danego kwartału.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu 1 lipca 1931 r.

Zestawienie kwartalne mają sporządzić po raz pierwszy: urzędy skarbowe w lipcu 1931 r., a izby skarbowe w sierpniu 1931 r. — za kwartał, obejmujący miesiące: kwiecień, maj i czerwiec 1931 r.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Podatki bezpośrednie.

199.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 20 kwietnia 1931 r.

L. D. V. 6860/I/31.

w sprawie ulg w spłacie państwowego podatku przemysłowego od obrotu, za rok 1930, tudzież zaliczek na poczet podatku przemysłowego od obrotu na I i II kwartał 1931 r.

Do wszystkich Izb Skarbowych, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) oraz do wszystkich Urzędów Skarbowych Podatków i Opłat Skarbowych.

W myśl art. 81 ustawy o państwowym podatku przemysłowym z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 79 poz. 550) winna być uiszczona w terminie do dnia 15 maja b. r. różnica pomiędzy kwotą wymierzonego podatku od obrotu za rok 1930 a ustawowemi zaliczkami, przypisanemi za tenże rok. Wobec tego, że w miesiącu maju r.b. przypada również termin płatności zaliczki na podatek przemysłowy od obrotu za I kwartał r. b. (art. 56 cyt. ustawy), a w dniu 1 maja r. b. winna być nadto uiszczona przedpłata na państwowy podatek dochodowy na rok 1931 (art. 87 ustawy o państwowym podatku dochodowym Dz. U. R. P. z r. 1925 Nr. 58 poz. 411) — Ministerstwo Skarbu, licząc się z tem, że powyższy zbieg terminów płatności wymienionych należności podatkowych może spowodować pewne trudności płatnicze, zarządza na podstawie art. 122 powołanej wyżej ustawy o państwowym podatku przemysłowym, co następuje:

I. Różnicę pomiędzy kwotą wymierzonego podatku przemysłowego od obrotu za rok 1930, a ustawowemi zaliczkami, przypisanemi za tenże rok, zezwala się uiścić bez kar za zwłokę i odsetków za odroczenie, w dwóch równych ratach, płatnych do dnia 15 maja i 15 czerwca r. b. włącznie. Do tych terminów nie ma zastosowania 14-dniowy termin ulgowy, przewidziany w art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73 poz. 721).

Nieuiszczone w całości lub częściowo kwartalne zaliczki, przypisane na rok 1930, podlegają natychmiastowemu ściągnięciu wraz z karami za zwłokę, obliczonemi od ustawowych terminów płatności, oraz z ewentualnemi kosztami egzekucyjnemi, z wyjątkiem oczywiście kwot zaliczek, co do których zostały już poprzednio przyznane ulgi w postaci rozłożenia ich na raty lub odroczenia terminu płatności.

II. Terminy płatności zaliczek na poczet podatku przemysłowego od obrotu za I i II kwartał 1931 r. odracza się, a mianowicie: zaliczki za I kwartał r. b. do dnia 15 lipca r. b. włącznie, za II-gi zaś kwartał r. b. do dnia 15 sierpnia r. b. włącznie.

Do terminów tych również nie ma zastosowania 14-dniowy termin ulgowy, o którym mowa pod p. I.

Niedotrzymanie któregokolwiek z terminów wyznaczonych w punktach I i II niniejszego okólnika, pociąga za sobą utratę prawa do wszelkich dalszych ulg niniejszym okólnikiem przyznanych i natychmiastowe przymusowe pobranie zalegających kwot wraz z karami za zwłokę i ewentualnemi kosztami egzekucyjnemi. W tych wypadkach winien być uwzględniany przy obliczaniu kar za zwłokę wymieniony wyżej 14-dniowy termin ulgowy.

Płatnicy, którzy w terminie przewidzianym w art. 81 ustawy o państwowym podatku przemysłowym uiszczą całą różnicę pomiędzy kwotą wymierzonego podatku od obrotu za rok 1930, a ustawowemi zaliczkami, przypisanemi za tenże rok, korzystają również z ulg, o których mowa w p. I niniejszego okólnika.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

200.

USTAWA

z dnia 17 marca 1931 r.

w sprawie ratyfikacji konwencji między Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Węgierskiem w celu zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu w dziedzinie podatków bezpośrednich, podpisanej w Warszawie dnia 12 maja 1928 r.

(Patrz Dz. U. R. P. z dnia 23 kwietnia 1931 r. Nr. 37, poz. 279).

Opłaty stemplowe.

201.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 14 kwietnia 1931 r.

L. D. VII. 1952/31

w sprawie zamawiania znaków stemplowych za pośrednictwem poczty.

Do wszystkich izb skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

W wyjaśnieniu § 23 rozporządzenia Ministra Skarbu z 20.XI. 1926 r., zawierającego przepisy wykonawcze do ustawy o opłatach stemplowych i § 126 instrukcji do ustawy o opłatach stemplowych z 13.XII. 1926 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 33, poz. 353 z 1926 r.) Ministerstwo Skarbu oznajmia, że dystrybutorzy **mogą** zamawiać znaki stemplowe we właściwych kasach skarbowych również za pośrednictwem poczty.

Jeżeli przeto dystrybutor nadeśle przez pocztę przepisane zamówienie, wpłacając jednocześnie przypadającą należność, i zażąda odesłania mu przez pocztę zamówionych znaków stemplowych, Kasa Skarbowa jest obowiązana do wysłania znaków stemplowych w liście wartościowym na koszt i niebezpieczeństwo adresata.

Odnośnie do pokrycia kosztów przesyłki należy zastosować postanowienia rozporządzenia z 24 grudnia 1927 r. L. DK. 3320/WAK., wydanego w sprawie przesyłek papierów wartościowych.

Za Dyrektora Departamentu:

(—) *Szczerski*

Naczelnik Wydziału.

Podatki od spadków i darowizn.

202.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 22 kwietnia 1931 r.

L. D. V. 10821/6/30

w sprawie zaliczania do podstawy wymiaru podatku spadkowego przedmiotów, które spadkodawca przyrzekł sprzedać.

Do wszystkich Izb Skarbowych, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydziału Skarbowego), do Urzędów Opłat Stemplowych oraz do tych Urzędów Skarbowych Podatków i Opłat Skarbowych, którym poruczono wymiar podatku spadkowego.

Jeżeli sporządzono umowę przygotowawczą (art. 134 u. o. s.), na mocy której właściciel nieruchomości (lub innego przedmiotu majątkowego) przyrzekł komuś sprzedać ową nieruchomość (lub inny przedmiot majątkowy) i następnie — przed sporządzeniem umowy ostatecznej — właściciel oddał w posiadanie drugiego kontrahenta przedmiot, którego tyczy się przyrzeczenie sprzedaży, a kontrahent drugi zapłacił właścicielowi bądź całą cenę kupna bądź jej część i wreszcie właściciel **zmarł, nie sporządziwszy umowy ostatecznej,** to do podstawy wymiaru podatku spadkowego należy wciągnąć wartość przedmiotu, którego tyczy się przyrzeczenie sprzedaży — a mianowicie wartość w czasie, w którym władza skarbowa ustala szacunek (art. 20 ustawy z dnia 24 marca 1923 r., Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 296 oraz art. 3 Przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn, Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 391 z r. 1923), a na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląskiego wartość w dniu śmierci spadkodawcy (§ 45 ustawy o podatku spadkowym z dnia 10 września 1919 r. Dz. Pr. Rz. Niem. str. 1543).

Celem obliczenia wartości czystej należy do stanu biernego zaliczyć kwotę, którą **spadkodawca** otrzymał tytułem ceny kupna. Nie zalicza się do stanu biernego kwot, które tytułem ceny kupna otrzymali **spadkobiercy.**

Przyrzeczenie sprzedaży bowiem ani nie przenosi własności ani nawet nie stwarza prawa żądania, aby rzecz, której tyczy się przyrzeczenie sprzedaży, została oddana na własność. Również nie następuje przeniesienie własności przez to, że po zawarciu umowy przygotowawczej rzecz, której tyczy się ta umowa, została oddana w posiadanie osobie, która zawarła umowę przygotowawczą z właścicielem owej rzeczy. Przyrzeczenie sprzedaży stwarza jedynie:

a) według prawa cywilnego austrjackiego i niemieckiego — prawo żądania **zawarcia umowy ostatecznej,** b) według prawa cywilnego francuskiego i rosyjskiego — w przypadku jednostronnej odmowy zawarcia umowy ostatecznej — prawo żądania, aby strona odmawiająca wynagrodziła stronie drugiej szkodę, poniesioną na skutek

odmowy (względnie prawo zatrzymania zadatku lub żądania zwrotu zadatku w dwójnasób: art. 1590 kod. cyw. franc., art. 1688 prawa cywilnego rosyjskiego).

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

203.

USTAWA

z dnia 17 marca 1931 r.

w sprawie ratyfikacji konwencji między Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Węgierskiem w celu zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu spadków, podpisanej w Warszawie dnia 12 maja 1928 r.

(Patrz Dz. U. R. P. z dnia 23 kwietnia 1931 r. Nr. 37, poz. 276).

Przepisy celne.

204.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 14 kwietnia 1931 r.

L. D. IV. 602/3/31

w sprawie świadectw pochodzenia urzędów celnych na towary zakazane do przywozu.

Do wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu uzupełnia się okólnik Ministerstwa Skarbu z dn. 4 czerwca 1928 r. D. IV. 659/3/28 w sprawie stosowania zakazów przywozu niektórych towarów (Dz. U. M. S. Nr. 18/28 r. poz. 229) przez dodanie do p. 2 nowego ustępu końcowego treści następującej:

Narówni z wyżej wymienionemi świadectwami pochodzenia winny być honorowane przy zwalnianiu towarów od zakazu przywozu także świadectwa pochodzenia wystawiane przez urzędy celne państw traktatowych, stosownie do § 4 p. c i e okólnika z dn. 24 czerwca 1930 r. D. IV. 1141/3/30 (D. U. M. S. Nr. 19/30 poz. 366), jednak tylko wówczas, gdy są wystawiane w kraju pochodzenia towaru, podobnie jak to ma miejsce przy stosowaniu zniżek konwencyjnych".

W związku z tem uchyla się okólnik z dn. 29 stycznia 1931 r. L. D. IV. 148/3/31 (D. U. M. S. Nr. 5/31 poz. 67 i Mon. Pol. Nr. 36/31 r.).

Kierownik Departamentu:
(—) *B. Dębicki.*

Monopol Zapałczany.

205.

INSTRUKCJA

z dnia 20 kwietnia 1931 r.

dla organów Kontoli Skarbowej, dozorujących fabryki zapałek.

Zgodnie z umową, z dnia 17 listopada 1930 r., zawartą ze Spółką Akcyjną do Eksploatacji Państwowego Monopolu Zapałczanego, dochód skarbowy z tytułu opłaty monopolowej, czynszu dzierżawnego i ryczałtu podatkowego ustalony jest w stosunku proporcjonalnym do ilości wypuszczonych na rynek wewnętrzny zapałek zarówno normalnych, jak luksusowych i innych. Ponadto w wypadku przekroczenia spożycia krajowego ponad 36 miljardów zapałek w ciągu roku kalendarzowego, Spółka uiszcza dodatkową opłatę od każdego miljona zapałek ponad ilość 36 miljardów zapałek.

Z powyższego wynika, że istotnem zagadnieniem jest zorganizowanie ścisłej kontroli ilości wypuszczanych z fabryk zapałek wszelkiego rodzaju.

Podstawę kontroli stanowi księga magazynowa, w której rozchód zapałek prowadzony jest według pudełek lub temu podobnych opakowań; przeliczenie w miesięcznem zestawieniu na sztuki zapałek, niezbędne ze względu na wskazany wyżej sposób ustalania dochodu Skarbu Państwa, ma mieć miejsce według przeciętnej zawartości zapałek w pudełku lub innem opakowaniu.

Kontrola obrotu zapałek eksportowych jest ważna ze względu na niebezpieczeństwo przenikania tych zapałek na rynek krajowy, co — wobec powyższej struktury dochodu skarbowego — groziłoby odpowiedniem zmniejszeniem tego dochodu. Wywóz tych zapałek powinien odbywać się ściśle według postanowień rozporządzenia wykonawczego. Kontrola Skarbowa powinna zwracać baczną uwagę na potwierdzenia ze strony właściwych urzędów celnych i przekazowych przejścia odnośnych transportów zapałek poza obszar Rzeczypospolitej. W razie nieotrzymania wymienionego wyżej zawiadomienia w przeciągu miesiąca od daty wysłania transportu zapałek, należy zażądać od odpowiedniego urzędu celnego lub przekazowego niezwłocznego nadesłania zawiadomienia, oraz zawiadomić niezwłocznie o braku potwierdzenia przełożoną władzę.

Celem ułatwienia Kontroli ruchu zapałek zostało ustalone umownie, że fabryki zapałek winny być tak urządzone, aby cała produkcja musiała przechodzić przez oddziały pakowni i magazynu. O ile stan taki w poszczególnej fabryce zostanie w drodze weryfikacji stwierdzony, urzędnik stałego dozoru winien całą uwagę zwrócić na ścisłą ewidencję wprowadzanych do tych oddziałów względnie wydawanych poza fabrykę zapałek.

W razie ustalenia, że w fabryce zostały dokonane zmiany, które uchylają pewność, iż wszystkie zapałki przechodzą drogą wyżej wska-

zaną, winien urzędnik stałego dozoru niezwłocznie o tem meldować swej władzy przełożonej.

W szczególności organy skarbowe, dozorujące fabryki zapałek, powinny stosować się do następujących wskazówek i przepisów:

(§§ 12—25 rozp. wykon.)

1) Zewnętrzne opakowania (skrzynie i t. p.) z gotowemi zapałkami powinny być w pakowni zaopatrywane odpowiedniemi znakami fabrycznemi i bieżącemi numerami. Do magazynu ani na wywóz nie powinny trafiać skrzynie, lub temu podobne zewnętrzne opakowania, niezaopatrzone kolejnym numerem.

2) Wysyłanie zapałek do hurtowych odbiorców powinno odbywać się zasadniczo z magazynów fabrycznych. O ileby jednak zapałki były wysyłane bezpośrednio z pakowni, to urzędnik, dozorujący fabrykę, powinien dopilnować, aby każda ilość zapałek, wysłanych z pakowni, była wciągnięta do księgi magazynowej na przychód i następnie w tejże księdze wypisana w rozchód. W każdym razie z pakowni mogą być wysyłane zapałki tylko w opakowaniach zaopatrzonych bieżącym numerem.

3) Zgodnie ze zobowiązaniem się Spółki cała dzienna produkcja powinna być tego samego dnia przekazana do magazynu i wpisana do księgi magazynowej, a w pakowni nie mają pozostawać po ukończeniu pracy jakiekolwiek ilości zapałek, zapakowanych w dziesiątki lub większe paczki. Gdyby jednak po ukończeniu dziennych robót pozostały w pakowni niezapakowane do skrzyń paczki z zapałkami lub skrzynie jakiekolwiek z zapałkami nie zostały wciągnięte na przychód do księgi magazynowej, to urzędnik, dozorujący fabrykę, ustali ilość pozostałych w pakowni tego rodzaju opakowań i urzędowo zabezpieczy pakownię przez nałożenie plomb, aż do czasu rozpoczęcia dalszej produkcji.

W takim razie następnego dnia roboczego urzędnik, dozorujący fabrykę zapałek, powinien być obecny na fabryce przynajmniej na 15 minut przed rozpoczęciem dziennych robót dla zdjęcia urzędowego zabezpieczenia pakowni.

W razie nieprzybycia urzędnika kontroli skarbowej w chwili rozpoczęcia dziennej pracy w fabryce, administracja fabryki może zdjąć nałożone na pakowni urzędowe zamknięcie. O zdjęciu zamknięcia urzędowego zarząd fabryczny sporządzać będzie protokół za podpisem administracji i obecnych przy zdjęciu 2-ch świadków.

4) Niezależnie od ścisłego dozoru pakowni i magazynu fabrycznego urzędnik, dozorujący fabrykę, powinien w miarę możności sprawdzać transporty zapałek, wychodzące z fabryki, w celu przekonania się, czy zawartość transportu zgodna jest z zadeklarowanemi dokumentami, czy wszystkie skrzynie w transporcie są ponumerowane i wogóle zwracać baczną uwagę, aby nie usuwano zapałek z fabryki potajemnie.

5) W żadnym razie nie wolno urzędnikowi stałego dozoru mieszać się do ruchu fabrycznego i wtrącać do spraw administracji fabrycznej, o ile to nie wynika z obowiązku kontrolnego, przewidzianego obowiązującemi przepisami. Wkraczanie do innych oddziałów, niż pakownia i magazyn w wypadku zgodności urządzenia fabryki z postanowieniem § 12 rozporządzenia wykonawczego, stwierdzonej w drodze weryfikacji, może mieć miejsce tylko wyjątkowo, dla upewnienia się, że nie zaszły zmiany w urządzeniu, stojące w sprzeczności z zobowiązaniem przechodzenia całej produkcji wyłącznie przez oddział pakowni i magazynu. Takie wyjątkowe wkroczenie do innych oddziałów może nastąpić jedynie w towarzystwie przedstawiciela fabryki.

6) Inspektor Kontroli Skarbowej, w rejonie którego znajduje się fabryka zapałek, powinien przynajmniej raz na kwartał przeprowadzić szczegółową rewizję magazynu fabrycznego. Rezultaty rewizji powinny być wpisane do księgi magazynowej przez całą szerokość księgi i podpisane przez Kontrolę Skarbową i administrację fabryki. Ujawniona przy rewizji nadwyżka zapałek powinna być wpisana do księgi magazynowej na przychód, stwierdzony zaś przy rewizji brak zapałek wpisany na rozchód. Przy swojej bytności na fabryce powinien inspektor Kontroli Skarbowej dokładnie sprawdzić obliczenie rozchodu zapałek za ostatni kwartał, jak też sprawdzić, czy urzędnik Kontroli Skarbowej, dozorujący fabrykę, spełnia należycie swoje obowiązki.

W celu przekonania się, czy urządzenie fabryki jest zgodne z planem, dołączonym do protokółu weryfikacyjnego, i w zupełności odpowiada warunkom par. 12 rozporządzenia wykonawczego, ma inspektor Kontroli Skarbowej sprawdzać od czasu do czasu urządzenia fabryki z planem i protokółem weryfikacyjnym.

O dokonanem sprawdzeniu powinien inspektor Kontroli Skarbowej uczynić odpowiednią adnotację w protokóle weryfikacyjnym.

7) Naczelnik urzędu akcyz i monopolów dokonywuje rewizji fabryki i sprawdzenia, o którym mowa w paragrafie poprzednim, przynajmniej raz do roku.

8) Celem weryfikacji fabryki zapałek jest ustalenie, czy fabryka jest tak urządzona, że całkowity wyrób zapałek może przechodzić wyłącznie przez oddziały, podlegające kontroli, zgodnie z § 12 rozporządzenia wykonawczego.

W razie stwierdzenia, że urządzenie fabryki nie odpowiada wymogom § 12 przepisów wykonawczych należy powyższe uwidocznić w protokóle weryfikacyjnym, podając dokładnie, jakie mianowicie urządzenia nie odpowiadają tym wymogom, i wezwać administrację fabryki do usunięcia zauważonych niedokładności.

Aż do czasu dostosowania urządzeń fabryki do wymagań § 12 przepisów należy rozciągnąć dozór Kontroli Skarbowej na wszystkie oddziały fabryczne.

Zmiany wewnętrznego urządzenia fabryki powinny interesować Kontrolę Skarbową tylko pod wyżej wskazanym punktem widzenia.

9) Urzędnik, dozorujący fabrykę, lub magazyn, znajdujący się poza fabryką, sprawdza codziennie uczynione przez administrację fabryki wpisy do księgi magazynowej. Przy sprawdzeniu powinien przekonać się, czy wszystkie rubryki księgi magazynowej zostały należycie wypełnione, czy wszystkie wyprodukowane i zapakowane zapałki zostały wciągnięte do księgi magazyno-

wej, czy nadeszłe z innych fabryk lub magazynów transporty zapałek zostały również wciągnięte na przychód do księgi magazynowej, z podaniem numerów skrzyń i innych tym podobnych zewnętrznych opakowań, czy wszystkie wysłane w tym dniu transporty zapałek zostały wpisane w księdze magazynowej w rozchód, wreszcie czy saldo zapałek w księdze magazynowej odpowiada pozostałości zapałek w magazynie. Rozchód zapałek danego dnia jednej kategorji może być wpisany do księgi magazynowej w jednej pozycji. Farbyka jest obowiązana w tym wypadku wydać urzędnikowi kontroli wykaz dzienny dokonanych ekspedycji.

Po upływie miesiąca urzędnik, dozorujący fabrykę (wzgl. magazyn znajdujący się poza fabryką), powinien sprawdzić uczynione przez administrację zestawienie miesięczne w księgach (wzór Nr. Nr. 4 i 5). W zestawieniu miesięcznem powinna być podana: pozostałość zapałek na dzień 1 miesiąca sprawozdawczego według gatunków i rodzaju opakowań, przychód zapałek w ciągu miesiąca sprawozdawczego; suma tych dwóch pozycji, rozchód zapałek według gatunków i rodzaju opakowań, wreszcie pozostałość zapałek na miesiąc następny. Następnie rozchód zapałek powinien być przeliczony z ilości opakowań na ilość sztuk zapałek. Dla normalnych zapałek przyjmuje się średnią ilość zapałek w pudełku na 48 sztuk. Dla innych rodzajów zapałek dla spożycia krajowego ilość sztuk w bezpośredniem opakowaniu przyjmuje się według wzorców; w wypadkach wątpliwych odwoływać się należy do Ministerstwa Skarbu o dyrektywy i wyjaśnienia. Obrót zapałek w miesiącu poda urzędnik, dozorujący fabrykę (magazyn pozafabryczny) na przesłanych mu druczkach do wiadomości Min. Skarbu (Departament Akcyz i Monopolów) najpóźniej do dnia 5 miesiąca, następującego po sprawozdawczym. Urzędnik, dozorujący fabrykę, (magazyn) powinien również sprawdzić na dzień 1 każdego miesiąca zapas zapałek oraz surowców zagranicznych, znajdujących się w fabryce (magazynie) i podać to do wiadomości Ministerstwa Skarbu.

10) Przy wywozie zapałek z jednej fabryki do drugiej oraz do magazynu fabrycznego, położonego poza fabryką, należy dopilnować ścisłego stosowania przepisów § 23 rozporządzenia wykonawczego (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 10, poz. 51).

11) W razie choroby lub innych wyjątkowych przeszkód, uniemożliwiających przybycie do fabryki, urzędnik dozorujący fabrykę, powinien niezwłocznie zameldować o tem swemu najbliższemu zwierzchnikowi w celu delegowania zastępcy. Za nieusprawiedliwioną nieobecność w godzinach ruchu (zwłaszcza, o ile skutkiem tej nieobecności zajdzie zdjęcie zamknięcia urzędowego przez administrację fabryczną), urzędnik stałego dozoru będzie pociągany do surowej odpowiedzialności.

12) Pudełeczka z zapałkami dla spożycia krajowego (t. zw. normalne) powinny odpowiadać tak pod względem pręcika i główki, jak i pod względem pudełka i opakowania, jakości i formie obecnie używanych w kraju zapałek. Rozmiar pudełek normalnych powinien wynosić 56 × 36 × 17 mm. Każde pudełko powinno być opatrzone przepisową etykietą ze znakiem fabryki produkującej i zawierać przeciętnie conajmniej po 48 sztuk zapałek. Wzorce zapałek normalnych będą dostarczone przez Ministerstwo.

13) Kontrola powinna być wykonywana zasadniczo przy pakowaniu gotowych pudełeczek z zapałkami do paczek w pakowni, nie wykluczając możności zbadania ich w razie konieczności, zapakowanych już bądź w papier, bądź nawet w skrzynie.

Badań ilościowych urzędnik dozorujący powinien dokonywać w różnych porach dnia roboczego. Znalezione ilości zapałek w każdem pudełeczku powinny być wpisane do raportowej książki z danego dnia, oraz zsumowane z wyprowadzeniem przeciętnej zawartości.

14) Celem ustalenia przeciętnej ilości zapałek, która winna wynosić conajmniej 48 sztuk, należy zbadać wspólnie z administracją fabryki 200 pudełek wziętych z rozmaitych punktów pakowni i okresów produkcji danego dnia. Jeżeli przy badaniu okaże się, że przeciętna ilość zapałek w pudełku jest mniejsza od 48 sztuk, to fakt ten winien być odnotowany w raporcie danego dnia i w sporządzonym w tymże dniu w 2-ch egzemplarzach, wspólnie z administracją fabryki, protokóle; jeden egzemplarz protokółu należy tegoż dnia doręczyć administracji fabryki za potwierdzeniem odbioru.

Po upływie czasu, potrzebnego administracji fabryki do usunięcia przyczyn technicznych, powodujących niedostateczne wypełnianie pudełek, lecz nie później niż po upływie 48 godzin od czasu pierwszego badania, powinien urzędnik Kontroli Skarbowej, dozorujący fabrykę, przeprowadzić powtórne badanie ilościowe w sposób wskazany powyżej. W razie powtórnego stwierdzenia braku przeciętnej ilości zapałek w pudełku, powinien urzędnik Kontroli Skarbowej, dozorujący fabrykę, przedstawić w drodze służbowej sprawę wraz z odnośnemi protokółami Ministerstwu Skarbu celem wydania właściwych zarządzeń.

15) Urzędnik dozorujący fabrykę zapałek zatrzymuje codziennie po jednej paczce normalnych zapałek i przechowuje pobrane w ten sposób próby celem badania jakościowego do czasu najbliższego przybycia inspektora Kontroli Skarbowej lub innego przedstawiciela władzy przełożonej. Inspektor Kontroli Skarbowej, względnie inny przedstawiciel władzy przełożonej, bada w obecności przedstawiciela fabryki przedłożone mu przez urzędnika Kontroli Skarbowej próby i rezultat badania wpisuje do raportowej książki urzędnika Kontroli Skarbowej, dozorującego fabrykę. Przy braku zastrzeżeń co do jakości zapałek pobrane próby powinny być zwrócone niezwłocznie administracji fabrycznej do zużytkowania. W razie stwierdzenia braków w jakości zapałek i uznania wyjaśnień administracji fabrycznej za niedostateczne przedstawiciel władzy skarbowej, przeprowadzający badanie jakościowe, sporządzić powinien odpowiedni akt za podpisem obecnych i przedstawić go w drodze służbowej wraz z wyjaśnieniami administracji fabryki Ministerstwu Skarbu do dalszych zarządzeń. Za-

kwestjonowane opakowania (zapałki) powinny być dołączone do aktu, jako dowód rzeczowy.

16) W razie jakiegokolwiek sporu z zarządem fabryki urzędnik dozorujący natychmiast melduje o tem swemu bezpośredniemu zwierzchnikowi ze spisaniem odpowiedniego protokółu.

17) Zapałki typu innego, niż normalne, winny być kontrolowane tylko co do ilości (w pudełeczkach, książeczkach lub innem opakowaniu).

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Przepisy walutowe.

206.

USTAWA

z dnia 18 marca 1931 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 kwietnia 1924 r. o wierzytelnościach w walutach obcych i w złotych w złocie, hipotecznie zabezpieczanych.

(Patrz Dz. U. R. P. z dnia 22 kwietnia 1931 r. Nr. 36, poz. 273).

Pożyczki Państwowe.

207.

USTAWA

z dnia 17 marca 1931 r.

w sprawie uzupełnienia art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 maja 1927 r. o zmianie art. 6 ustawy z dnia 28 listopada 1925 r. o upoważnieniu Rządu do zaciągania pożyczek państwowych oraz o biletach skarbowych, bilonie i pomocy dla instytucyj kredytowych.

(Patrz Dz. U. R. P. z dnia 22 kwietnia 1931 r. Nr. 36, poz. 271).

208.

USTAWA

z dnia 18 marca 1931 r.

o zabezpieczeniu praw posiadaczy listów zastawnych i obligacyj w przypadku wykonania przez Państwo prawa pierwokupu, odkupu lub przymusowego wykupu na cele reformy rolnej nieruchomości, obciążonych pożyczkami, zabezpieczającemi listy zastawne i obligacje.

(Patrz Dz. U. R. P. z dnia 22 kwietnia 1931 r. Nr. 36, poz. 272).

Sprawy budżetowe.

209.

USTAWA SKARBOWA

z dnia 12 lutego 1931 r.

o dodatkowych kredytach na rok 1927/28.

(Patrz Dz. U. R. P. z dnia 20 kwietnia 1931 r. Nr. 35, poz. 261).

210.

USTAWA SKARBOWA

z dnia 12 lutego 1931 r.

o dodatkowych kredytach na rok 1928/29.

(Patrz Dz. U. R. P. z dnia 20 kwietnia 1931 r. Nr. 35, poz. 262).

211.

USTAWA

z dnia 12 lutego 1931 r.

o dodatkowych kredytach na rok 1929/30.

(Patrz Dz. U. R. P. z dnia 22 kwietnia 1931 r. Nr. 36, poz. 263).

212

USTAWA

z dnia 12 lutego 1931 r.

o dodatkowych kredytach na rok 1930/31.

(Patrz Dz. U. R. P. z dnia 22 kwietnia 1931 r. Nr. 36, poz. 264).

213.

USTAWA

z dnia 21 marca 1931 r.

o dodatkowym kredycie na budowę gmachu Ministerstwa Robót Publicznych.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 27 kwietnia 1931 r. Nr. 39, poz. 338).

Przepisy uposażeniowe.

214.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 10 kwietnia 1931 r.

w sprawie zmiany przepisów o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych w kraju.

(Patrz Dz. U. R. P. z dnia 23 kwietnia 1931 r. Nr. 37, poz. 291).

215

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 10 kwietnia 1931 r.

w sprawie zmiany przepisów o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych zagranicą.

(Patrz Dz. U. R. P. z dnia 23 kwietnia 1931 r. Nr. 37, poz. 292).

Przepisy emerytalne.

216.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 marca 1931 r.

o ustanowieniu komisyj lekarskich dla funkcjonarjuszów państwowych oraz wojskowo-lekarskich dla zawodowych wojskowych.

(Patrz Dz. U. R. P. z dnia 25 kwietnia 1931 r. Nr. 38, poz. 302).